

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 14C/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214210896
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4214210896.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Kováčovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni: M. G., nar. XX.X.XXXX, bytom C., P. XXXX/XX, o zaplatenie 2.970,70 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 4.6.2014 navrhovateľ súdu doručil návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 2.970,70 € spolu s príslušenstvom a náhradu trov konania na tom skutkovom základe, že odporkyňa s jeho právnym predchodcom (spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s.) uzatvorila dňa 22.6.2005 zmluvu č. 212042202, na základe ktorej jej boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré sa zaviazala riadne splatiť. Celková dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 4.947,61 € (z toho dlžná istina predstavovala sumu vo výške 4.657,47 € a úrok z omeškania sumu vo výške 290,14 €). V tomto konaní si uplatnil nárok na zaplatenie dlžných splátok splatných v období od 10.6.2010 do 10.6.2015 v počte 61 a celkovej výške 2.970,70 €. Zároveň si uplatnil na zaplatenie vyčíslený úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžných splátok splatných v období od 11.6.2010 do 11.7.2011 vo výške 37,50 € a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne vyčíslený zo sumy 2.970,70 € od 7.8.2011 do zaplatenia. Titulom náhrady trov konania si uplatnil zaplatenie súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Súd vo veci nariadil pojednávanie. Vypočul si prednes právneho zástupcu navrhovateľa, vo veci vykonal dokazovanie výsluchom odporkyne, oboznámením obsahu zmluvy o splátkovom úvere, všeobecných obchodných podmienok, oznámenia o postúpení pohľadávky, výzvy k úhrade a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s prílohou, pokusu o zmier, špecifikácie pohľadávky, prehľadu finančných transakcií, poštových peňažných poukazov z prílohovej obálky, výpisov z účtu, vyjadrenia navrhovateľa, uznesenia č.k. 14C/22/2015-151 zo dňa 12.4.2016, dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z prílohovej obálky a prehľadu platieb z prílohovej obálky a ostatných ku spisu pripojených listín, prečítaním, a na základe takto vykonaného dokazovania ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci: Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE uzatvorenej medzi navrhovateľom a spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s. dňa 28.6.2011, navrhovateľ nadobudol od svojho právneho predchodcu pohľadávku voči odporkyni titulom zmluvy č. 212042202 zo dňa 22.6.2005 celkove vo výške 3.319,39 €. Ako vplynulo z prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok ku dňu postúpenia pohľadávky táto predstavovala

sumu vo výške 4.947,61 €, keď ku dňu postúpenia pohľadávky bola odporkyňa v omeškaní s plnením svojho záväzku 1205 dní. Postúpenie pohľadávky bolo odporkyňi oznámené právny predchodcom navrhovateľa písomným podaním zo dňa 18.7.2011. Odporkyňa s právny predchodcom navrhovateľa uzatvorila dňa 22.6.2005 zmluvu o splátkovom úvere. Na základe tejto zmluvy bol odporkyňi poskytnutý úver vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 €), ktorý sa odporkyňa zaviazala splatiť právny predchodcovi navrhovateľa 120 mesačnými splátkami po 1.467,- Sk (48,69 €). Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 10.7.2005 a splatnosť poslednej splátky na deň 10.6.2015. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 11,60 % ročne, RPMN vo výške 5,87 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky. Ako vyplynulo z prehľadu finančných transakcií, odporkyňa dňa 22.6.2005 čerpala úver vo výške 100.000,- Sk (3.319,39 €). Tento splácala v období od 10.7.2005 do 26.9.2008, keď v tomto období uhradila právny predchodcovi navrhovateľa celkovo sumu 49.953,30 Sk (1.658,15 €). Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo dňa 16.5.2012 vyplynulo, že odporkyňa ako dlžník uznala svoj záväzok zo zmluvy s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s. č. 212042202 zo dňa 22.6.2005 s tým, že celková dlžná suma pozostávala z dlžnej istiny vo výške 4.657,47 € a nákladov na inkasné konanie vo výške 150,- €. V čl. 3 Forma splatenia záväzku, bode 3.1. poslednej vete dohody bolo zároveň uvedené, že osoby uvedené v bode 1.2 a, alebo 1.3 vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Ako vyplynulo z odporkyňou predložených poštových poukazov a výpisov z účtu za obdobie od mája 2011 do augusta 2015, odporkyňa v dňoch 15.6.2012, 16.7.2012, 9.8.2012, 16.7.2013, 19.8.2013 a 16.9.2013 uhradila navrhovateľovi na jeho účet k variabilnému symbolu, ktorým je číslo zmluvy, nárok z ktorej je predmetom tohto konania sumu vo výške 6 x 20,- €, t.j. sumu 120,- €. Navrhovateľovi tiež poštovými poukazmi zo dňa: 23.11.2012, 17.12.2012, 11.1.2013, 20.2.2013, 18.3.2013, 15.4.2013, 17.5.2013, 17.6.2013, 14.10.2013, 15.11.2013, 13.12.2013, 15.1.2014, 13.2.2014, 21.3.2014, 15.4.2014, 16.6.2014, 14.7.2014, 13.8.2014, 15.10.2014, 13.11.2014, 16.12.2014, 13.1.2015, 18.2.2015, 12.3.2015, 15.5.2015, 15.6.2015, 14.7.2015, 17.8.2015 uhradil navrhovateľovi na jeho účet k variabilnému symbolu: 213305350 sumu 28 x 20,- €, t.j. sumu 560,- €. Bezhotovostným prevodom poukázala na účet navrhovateľa v dňoch 18.9.2012, 18.10.2012, 19.5.2014, 20.4.2015, 18.9.2015, 16.10.2015, 19.10.2015 a 18.11.2015 sumu 8 x 20,- €, celkovo sumu 160,- €. Z dôvodu neznalosti slovenského jazyka zo strany odporkyne, súd uznesením č.k. 14C/22/2015-151 zo dňa 12.4.2016 pribral do konania tlmočníka z jazyka maďarského do jazyka slovenského a späť. Navrhovateľ v priebehu konania zotrval na podanom návrhu. K úhradám odporkyne uviedol, že tieto boli realizované na jeho účet, avšak boli započítané na skôr splatné splátky dlhu, ktoré však nie sú predmetom tohto konania. Odporkyňa v priebehu konania potvrdila, že s právny predchodcom navrhovateľa uzavrela zmluvu o splátkovom úvere. Úver prestala platiť z dôvodu, že stratila zamestnanie a zostala na materskej dovolenke. Právny predchodcu navrhovateľa žiadala, aby jej povolil odklad splátok, čomu však nevyhoviel. Po postúpení predmetnej pohľadávky ju už kontaktoval navrhovateľ, s ktorým sa dohodla, že zaplatí dlžnú sumu v splátkach mesačne sumou 20,- € až 30,- €. Komunikovala so zamestnankyňou navrhovateľa Q. M. výlučne po maďarsky, ktorá jej oznámila platobné údaje pre úhradu dlžnej sumy. Dlžnú sumu splácala, nezaplatila len jednu splátku, ale tento jednomesačný odklad jej povolil navrhovateľ. Odporkyňa uviedla, že uhradila sumu na nesprávne číslo účtu pod zlým variabilným symbolom, avšak variabilný symbol, ku ktorému mala byť dlžná suma uhrádzaná, zmenil navrhovateľ. Čo sa týka dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku uviedla, že na uzavretie tejto dohody si nepamätá, na dohode je len jej podpis a tvrdila, že určite by nesúhlasila s tým, aby dlžnú sumu splácala po 150,- € mesačne. Inštitút premlčania nepozná a nevie aké sú jeho následky. K podpísaniu dohody uviedla, že v minulosti ju navštívil nejaký človek za účelom podpísania dohody o splátkovom kalendári. Uvedená osoba s ňou komunikovala v jazyku slovenskom, keď pri tejto stretávke bol prítomný aj jej partner, ktorý slovenský jazyk ovláda a pomáhal jej s tlmočením. Vtedy sa dohodli na splácaní dlžnej sumy po 20,- € mesačne. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení platnom

od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 879j Občianskeho zákonníka, ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. b) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o splátkovom úvere, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 písm. a) a b) citovaného zákona, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 citovaného zákona, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom k 28.6.2011, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta.

Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

V zmysle citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia len pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatné a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

Uvedené je zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Podľa § 2 ods. 1 citovaného zákona, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky

sa zakazuje. Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Rozpor s dobrými mravmi je rozporom s objektívnym právom a tento rozpor spôsobuje neplatnosť právneho úkonu bez ohľadu na to, či subjekt o tomto rozpore vedel alebo nie. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, pokiaľ nerešpektuje niektorú zo súhrnu spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú rešpektované rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Dobré mravy fungujú aj ako korektív zmluvnej slobody. Ide tu predovšetkým o aspekt zmluvnej slobody spočívajúci v slobodnom určovaní obsahu zmluvy zmluvnými stranami. Uvedený aspekt zmluvnej slobody, tak ako aj zmluvná sloboda, má svoje limity ustanovené právnymi normami, ktorých prekročenie je sankcionované. Jedným z takýchto limitov je aj inštitút dobrých mravov. Preto i právny úkon, ktorý je výsledkom konsenzu zmluvných strán, môže svojím obsahom odporovať dobrým mravom. Ak výkon práva, ktorý je objektívne v rozpore s dobrými mravmi, spočíva v konaní právneho úkonu, je tento právny úkon neplatný pre rozpor s dobrými mravmi a to aj v prípade, že samotný obsah tohto právneho úkonu v rozpore s dobrými mravmi nie je. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Ak právny úkon trpí vadami vôle (nebol urobený slobodne a vážne) alebo trpí vadami prejavu vôle (nebol urobený určite a zrozumiteľne) je absolútne neplatný. Právne úkony postihnuté absolútnou neplatnosťou nemajú za následok vznik, zmenu alebo zánik práva alebo povinnosti. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona /ex lege/ a pôsobí od začiatku /ex tunc/ voči každému. Každý kto má na tom naliehavý právny záujem, môže sa jej bez časového obmedzenia dovoliť súdnu i mimosúdnu cestou. Toto právo sa nepremlčuje ani nezaniká, pretože z takéhoto úkonu právne následky nenastanú, a to ani dodatočným schválením, ani odpadnutím vady prejavov vôle. Súd musí na túto neplatnosť prihliadať, resp. musí z nej vyvodzovať dôsledky aj bez návrhu z úradnej povinnosti. Verejný záujem tu prevažuje nad osobnými záujmami účastníkov absolútne neplatného právneho úkonu, a to aj tých, ktorí neplatnosť sami nespôsobili ani ju nezavinili. Právny úkon nie je urobený slobodne (nedostatok slobody vôle), ak účastník koná pod nedovoleným nátlakom zo strany druhého účastníka, alebo aj zo strany tretej osoby, ak o tom druhý účastník vedel a aj to využil. Takýmto nátlakom môže byť priame fyzické donútenie, alebo bezprávná vyhrážka. Bezprávná (protiprávná) vyhrážka je psychické donútenie takej intenzity, že vzbudzuje dôvodný strach u konajúceho účastníka. Právny úkon nie je urobený vážne (skutočne) ak konajúci (vôlu prejavujúci) nechcel svojím prejavom vôle vyvolať právne následky, ktoré by inak v dôsledku jeho prejavu nastali. Takto urobený právny úkon je zásadne neplatným. Ak by však druhej osobe, so zreteľom na okolnosti prípadu, nebolo ani nemohlo byť zrejmé, že prejav vôle nie je vážny, treba v záujme ochrany dobromyseľnosti tejto osoby považovať právny úkon za platný. Právny úkon je nezrozumiteľný, ak jeho obsah je vyjadrený tak nejasne, že ani pomocou výkladu v zmysle § 35 ods. 2 a 3 nemožno ustáliť, čo sa ním chcelo vyjadriť. Právny úkon je neurčitý, keď síce je zrozumiteľne vyjadrený, avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky spočívajúce v neurčitom vyjadrení obsahu nemožno odstrániť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 a 3. Absolútne neplatný je právny úkon, ktorý nie je dovolený. O takúto nedovolenosť a tým aj absolútnu neplatnosť právneho úkonu ide vtedy, keď svojím obsahom alebo účelom odporuje zákon, alebo ak zákon obchádza. Aktívnou vecnou legitímáciou v konaní sa rozumie hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva navrhovateľovi (žalobcovi) ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd vecnú legitímáciu v konaní skúma vždy aj bez návrhu, a to aj v prípade, ak ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. V danom prípade sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaplatenia dlžnej sumy titulom zmluvy splátkovom úvere vo výške 2.970,70 € s príslušenstvom. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok odporkyne, ktorý vznikol zo zmluvy o splátkovom úvere v zmysle § 497 až 507 Obchodného zákonníka, ktorá je však súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na odporkyňu je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku)

nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv).

V prejednávanej veci súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť. V danej veci navrhovateľa zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, t.j. že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval odporcu na úhradu dlhu potom, čo bol v omeškaní s jeho splácaním nepretržite 90 kalendárnych dní. Navrhovateľ tiež v priebehu konania nepreukázal, že na neho boli zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE zo dňa 28.6.2011 postúpené splatné splátky úveru, keď navrhovateľ v priebehu konania ani netvrdil, že k vyhláseniu mimoriadnej (resp. predčasnej) splatnosti úveru došlo zo strany spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávok. Keďže k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo až zo strany navrhovateľa po postúpení pohľadávky (písomným podaním zo dňa 18.7.2011), navrhovateľ nebol oprávneným subjektom na takýto právny úkon (zákon č. 483/2001 Z.z.), súd dospel k záveru, že tento právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Preto, keďže navrhovateľ nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá vznikla zo záväzkovoprávneho vzťahu spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. a odporkyňou, súd z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v tomto konaní návrh v celom rozsahu zamietol. Pokiaľ mal navrhovateľ za to, že právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru na neho prešlo spolu s postúpenou pohľadávkou, súd poukazuje na zákon č. 483/2001 Z.z., v zmysle ktorého takéto právo patrí výlučne banke (§ 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z.).

Navrhovateľ svoj nárok uplatnený voči odporkyňi odôvodňoval i uzavretím dohody uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 16.5.2012, v ktorej dohode odporkyňa mala uznať záväzok titulom zmluvy č. 212042202 uzavretej s pôvodným veriteľom: Slovenská sporiteľňa, a.s.. Súd s ohľadom na skutočnosť, že navrhovateľ v priebehu konania predložil len kópiu tejto dohody, pričom odporkyňa uzavretie tejto dohody popierala, konštatujúc neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa návrh i z tohto dôvodu zamietol. Okrem toho súd vyjadruje pochybnosť o platnosti takejto dohody i z dôvodu, že odporkyňa slovenský jazyk riadne neovláda (z ktorého dôvodu bolo potrebné zabezpečiť tlmočníka a prekladateľa počas konania), preto právny úkon vyjadrený v jazyku slovenskom nemohol byť prejavom jej skutočnej vôle a je potrebné ho považovať za absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Okrem toho súd konštatuje, že zámer navrhovateľa dosiahnuť vymožiteľnosť pohľadávky podpísaním dohody o uznaní záväzku s odporkyňou dňa 16.5.2012 je nekalou obchodnou praktikou (pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa) a konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi (poukazujúc i na to, že formulácia vyhlásenia o tom, že odporkyňa mala vedomosť o premlčaní dlhu bola zakomponovaná do čl. 3 dohody, ktorý sa týkal formy splatenia záväzku). Dohodu o uznaní záväzku odporkyňou dňa 16.5.2012 by v prípade jej platnosti súd považoval za právne neúčinnú, pretože v konaní nebolo preukázané, že by odporkyňa vedela o premlčaní dlhu, ktorý uznala tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka, pričom bolo na navrhovateľovi, aby túto skutočnosť súdu preukázal.

Na základe vyššie uvedeného preto súd návrh na začatie konania voči odporkyňi ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Hoci odporkyňa bola podľa výsledku konania plne úspešným účastníkom konania, súd jej náhradu trov konania nepriznal, keďže si túto neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.